

паха ꙗко лицею Божіе: истота Синайска (гора запотресесе) ꙗко лицею на-Бога, Бога Израилева.

9 Боже, испратилъ си дождь изоклиевъ въ нѣбсахъ Твоихъ, и въ немощьта мѣ Ты си го шживостворилъ.

10 Собранието Твое вселися въ него: Боже, направилъ си приготовленіе на сиремахатъ за благостыната Твоя.

11 Господь даде слово: ошѣа които благоговѣствѣвахъ (кѣхъ) воинство глѣмо.

12 Царове на-воинства вѣратъ, и извѣраха, а истанѣните въ дождьтъ раздѣлювахъ придокутоците.

13 Ако и да лежехте вередъ первети, (но ще кантаете както) крыла на-гълакица посрекрена, и на кожо перата (сѣ позлатени както) ꙗко жълто злато.

14 Когато всемогущий распрьснѣваше царове въ него, выде както сѣгъ въ Селмонъ.

15 Горага Божіа (е както) горага Васанска: гора висока, (както) горага Васанска.

16 Защо ли поревнѣвате, горы високи? (там е) гора, (на кожо) владензволн Богъ да шкитѣ: Господь, ей, (на нея) ще живеѣе во вѣкъ.

17 Колесницыте Божіи (сѣ) неисчетны тыслѣны: Господь (е) междъ нихъ (какво то въ) Синай, во свѣтото (мѣсто).

18 Искачилъ си се на високо: попаѣнилъ си равство: земалъ си дарбы за человекыте: а ꙗкоше и (за) непосорныте, за да шкиташъ (междъ нихъ), Господи Боже.

19 Благословенъ Господь, Кейто севѣи день